

КОТИК

і ПІВНИК

Поблизу лісу на узгір'ї,
де гомонить дзвінкий струмок,
де не живуть прехижі звірі,
була хатина-теремок.

Господар дому гарний Котик
Ловив мишей, гриби збирав.
Не був і Півник без роботи, —
він борщ варив, пісень співав.

Жили у згоді, як і личить.
Одного разу, йдучи в гай,
Сказав друг Котик: — Замурличу,
Тоді лиш двері відчиняй.

А тут, як тут, за мить — Лисиця,
і у вікно — дзелень, стук-стук:
— Хотіла б я води напиться
з твоїх, із Півникових рук...

Той на поріг ступив-но тільки,
потряс червоним гребенцем,
як раптом хитра лиходійка
його схопила і — бігцем...

У темних хащах, в дикім борі,
серед густих співучих трав,
у розпачі, в тяжкому горі
він Котика волав-благав:

— Рятуй мене, мій побратиме!..
А Кіт замріявсь, йде та йде.
Туман розлігся сизим димом,
Ліс верховіттями гуде.

Аж раптом дуб — старий знайомий.
Розвивсь він пишно в цю весну.
І на бандурі нам відому
Заграв Кіт пісню голосну.

Враз недалечко за потоком
почув знайоме: ...ку-рі-ку...
Схопився Котик й скоком-боком
Помчав і кликав: — Пів-ни-ку-у...

А у Лисичиних хоромах
Сімейство тішилось: ура!
Та хоч зазнав друг Котик втоми,
Не залишив їм ні ребра.

Стрункі смереки розступались,
туман, як сон, щезав у тьму.
Рясні краплини з чола впали,
Щоб легше біглося йому.

Через віконце вліз до хати,
де Півник зв'язаний тремтів,
і врятував од смерті брата,
у терем свій назад повів.

Худ. Д. Поляков
Текст М. Олексюка
ФАБРИКА ПОЛІГРАФІЧНИХ ІГРАШОК
м. Львів, вул. Леніна, 4
Зам. № 5531 5.VII-65. Тираж 100.000

Обласна друкарня Управління по пресі Чернівецького
облвиконкому, м. Чернівці, вул. Щорса, 23.